

Sygnatura akt IV Ka 644/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 października 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

| | |
|------------------|--|
| Przewodniczący : | SSO Mariusz Górski (spr.) |
| Sędziowie : | SSO Waldemar Majka SSO Agnieszka Połyniak |
| Protokolant : | Marta Synowiec |

przy udziale Andrzeja Mazurkiewicza Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu dnia 14 października 2014 roku

sprawy **P. K.**

syna Z. i H. z domu K. ur. (...) w B. oskarżonego z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 6 czerwca 2014 roku, sygnatura akt II K 683/13

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt IV Ka 644/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem P. K. uznany został za winnego tego, że:

I. w dniu 22 kwietnia 2013 r. w N., woj. (...), wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał środki odurzające w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości 32,47 grama, to jest za winnego popełnienia czynu z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie tego przepisu wymierzono oskarżonemu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

Tymże wyrokiem P. K. uznany został za winnego, że:

II. w okresie od 01 marca 2013 r. do dnia 22 kwietnia 2013 r. w N., woj. (...), wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, poprzez zamontowanie lamp i specjalistycznego namiotu uprawiał 7 krzewów konopi

innych niż włókniste, to jest za winnego popełnienia czynu z art. 63 ust.1 wskazanej wyżej ustawy i za to na podstawie tego przepisu wymierzono oskarżonemu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

Poza tym P. K. niewinny został od tego, że:

III. w okresie od 01 marca 2013 r. do dnia 22 kwietnia 2013 r. w N., woj. (...), działając z góry powziętym zamiarem, w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dwukrotnie udzielił M. S. środka odurzającego w postaci marihuany w ilości po 0,5 grama za kwotę 15 zł za każdym razem, to jest od popełnienia występku z art. 59 ust.1 omawianej ustawy w zw. z art. 12 kk.

Zważywszy na treść art. 85 kk orzeczono wobec oskarżonego karę łączną 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie w oparciu o art. 69§1 i 2 kk oraz art. 70§1 pkt 1 kk zawieszono warunkowo na okres lat 2 (dwóch).

Zgodnie z treścią art. 70 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. orzeczono przepadek dowodów rzeczowych.

Wyrok powyższy zaskarżył prokurator zarzucając:

I. Obrazę prawa materialnego, a mianowicie art. 71 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii poprzez zaniechanie poddania oskarżonego leczeniu w podmiocie leczniczym oraz oddanie go pod dozór kuratora sądowego w sytuacji skazania go za przestępstwo pozostające w związku z używaniem środka odurzającego,

II. Rażąco niewspółmierność orzeczonych oskarżonemu P. K. kar jednostkowych po 3 miesiące pozbawienia wolności i w konsekwencji kary łącznej 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat wynikającą z niedostatecznego uwzględnienia okoliczności obciążających takich jak ilość środka odurzającego ujawnionego przy oskarżonym, wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu i nagminności tego typu przestępstw w skali kraju.

Tym samym skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie pkt I i II i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja co najmniej w zakresie zarzutu obrazę prawa materialnego, a to art. 71 ust.1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. jest oczywiście trafna.

I tak z treści tego przepisu wynika wprost, że w razie skazania osoby uzależnionej za przestępstwo pozostające w związku z używaniem środka odurzającego lub substancji psychotropowej na karę pozbawienia wolności z dobrodziejstwem art. 69§1 kk – obowiązkiem sądu orzekającego jest zobowiązanie skazanego do poddania się leczeniu i rehabilitacji w stosownym podmiocie leczniczym oraz oddanie sprawy pod dozór.

Z kolei w opinii psychiatrycznej znajdującej się w aktach sprawy (k.70-72) biegli psychiatrzy oświadczyli, że stwierdzają u P. K. cechy zespołu uzależnienia od marihuany. Tym samym nie można mieć jakichkolwiek wątpliwości, że przestępstwa których się dopuścił pozostawały w związku z używaniem przez sprawcę właśnie marihuany i dlatego orzeczenie oparte o art. 71 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii było obowiązkowe podobnie jak i oddanie oskarżonego pod dozór kuratora sądowego.

Kwestią dyskusyjną jest natomiast czy kara jaką wymierzono oskarżonemu zwłaszcza za czyn z art. 63 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii nie jest zbyt łagodnym potraktowaniem oskarżonego. Odniesienie się do tego rozstrzygnięcia zaprezentowanego przez Sąd I instancji nie jest jednak w pełni możliwe bowiem Sąd I instancji praktycznie nie uzasadnił swojej decyzji dotyczącej wymiaru owej kary a odniósł się wyłącznie do kary łącznej.

Zważywszy na powyższe zdecydowano jak w wyroku.